

Sag, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, jo er særdeles stor, særdeles omfattende. Der hører til denne Sag et Materiale saa betydeligt, at jeg tvivler meget om, at noget eneste Medlem af dette Ting har haft Tid og Vejlighed til at gennemgaa det. Jeg anerkender den ærede Ordførers Flid og Arbejdsdygtighed, men jeg tvivler om, at selv han har været i Stand til at gennemarbejde hele dette betydelige Stof. Naar saa dertil kommer, at vi her i Tinget kun have haft Sagen meget kort Tid, næppe en Gang saa mange Uger, som det andet Ting har haft Klar, og naar man saa endvidere ser, hvad jeg tror nok, man i Almindelighed anerkender, at der har været arbejdet ihærdig og indgaaende paa Sagen i det andet Ting, er det jo let forklarligt, at det ikke kan kræves hverken af mig eller af nogen, at man skulde paa en særdeles indgaaende Maade være fortrolig med Spørgsmaalene i alle Enkeltheder. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa nogen indgaaende Kritik af Lovforslagets Enkeltheder, men kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger. Jeg skal da sige, at det Indtryk, jeg har af Regeringens Forslag om Statsbanedriftens Ordning for Fremtiden, er dette, at Regeringens Forslag foreslaar en meget kostbar Administration, Flertallets Forslag her er i alt væsentligt det samme som Regeringens. Jeg indrømmer, det er ikke ganske det samme, men i alt væsentlig gaar Flertallets Forslag her ud paa det samme. Det er nok saaledes, at Udgifterne ved vor Statsbanedrift ere temmelig høje, vistnok højere i Forhold til Indtægterne end i noget andet Land. Det er i hvert Tilfælde gjort gældende fra sagthindia Side i det andet Ting, at Udgifterne for Øjeblikket ere 80 pCt. af den samlede Bruttoindtægt, og saa høje Udgifter forholdsvis kender man ikke i noget andet Land. Hertil kommer, at en Del af de Udgifter, om hvilke jeg ikke skønner rettere, end at de ere ligefremme Driftsudgifter, skydes over paa Statskassen og opføres paa Finanslovens § 27 i Stedet for at opføres paa det aarlige Driftsregnskab. Der er en hel Masse af den Slags Ting, der staa paa Finanslovens § 27, som jeg antager, at ogsaa ærede Medlemmer af dette høje Ting ville erkende for ikke at vedkomme Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, som ellers staa paa denne Paragraf, men de vedkomme simpelt hen Statsbanens Driftsudgifter. Det er ogsaa oplyst, at man ikke kender noget Eksempel paa, at man i noget andet Land skyder saa mange Udgifter fra sig og direkte over paa Staten som her ved denne Fremgangsmaade. Desuagtet naa Udgifterne disse 80 pCt. af Indtægterne, og skulde

dermed være naaede til et højere Beløb, end man kender andetsteds. Disse Bemærkninger gælde særlig Centraladministrationen, og det er jo Centraladministrationen, der særlig er Stridspunktet. Det er jo særlig paa dette Punkt, at der er Meningsforskel mellem dette Ting og det andet Ting, mellem Regeringen og det andet Ting, og jeg kan sige: mellem Flertallet og Mindretallet her i Salen. Naar den ærede Ordfører har henvist til Bilag 15 i Udvalgets Betænkning, det Bilag, som følger Udvalgets Betænkning, for derigennem at bevise, at navnlig ogsaa Centralforvaltningen ikke var saa særdeles dyr her, kostbar her i Sammenligning med andre Lande, saa tror jeg, at dette Bilag er noget misvisende. Jeg tvivler ikke om, at de Tal nok ere rigtige, men vil man tage disse Tal og deraf slutte, at Centraladministrationen er særlig billig her i Landet, tror jeg nok, at saa vil man befinde sig i en Misforstaaelse, saa tager man fejl. Der er sagt der, at Personantallet i Centralforvaltningen i Preussen er nu 0,42 pr. Kilometer Bane, medens det i den danske Centralforvaltning nu er 0,15. Det skulde altsaa efter dette se ud, som Centralforvaltningen var langt billigere her end i Preussen; men nu er det, som bekendt, Tilfældet, at Indtægten af de preussiske Statsbaner er mange Gange større end Indtægten af de danske Statsbaner, og som følge deraf er det naturligt, at ogsaa Udgiften til Personellet maa blive betydelig større end her, saa det siger ikke noget. Men hvis man derimod vil drage en direkte Sammenligning, f. Eks. ved Sverige—Norge, og for den Sags Skyld ogsaa med Tyskland, og se paa den forholdsvis Udgift til Centralforvaltningen og se, hvor stor en Part af det samlede Udgiftsbudget, Udgiftsbeløb, Centralforvaltningen udgør her og i vore Nabolande, tror jeg nok, man vil komme til et ganske andet Resultat. Jeg ved ikke rettere, end at Centralforvaltningen her hos os er langt, langt dyrere end baade i Sverige—Norge og ogsaa i Preussen, naar vi tage det forholdsvis, (Breinholt: Tallene!) — Ja, Tallene, naar vi tage dem i Forhold til Indtægten — som sagt, disse Tal kunne gerne være rigtige, men i denne Forbindelse bevise de ingen Ting. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om andet, end at det Standpunkt, Folketinget har indtaget, navnlig med Hensyn til Centralforvaltningen, er rigtigt; jeg tror, det er er nødvendigt at komme til adskillige Bepærelser paa det Omraade, og jeg skønner ikke rettere end, at det, som Folketinget foreslaar, er i Hovedtrækkene i Overensstemmelse med Organisationsplanen